

AKATACTA

N.Y. Atlas 23, 24, 25, 26, 27. N.Y. 1 Aug. 1924

Ἀλέξανδρος καὶ Νίκος Λέκκα, ἐτών εἰς ἑκατοστὸς 25 καὶ 22, ἐκ Βο Μπουγιούκ Τσεκμετζέ, Τσατάλτζας, (Θράκης). Ὑποτίθεται ὅτι εὐρίσκονται ἐν Philadelphia, Pa. Ἀπὸ Θεοδωράκη Λέκκα, Μακρόκιοι, Κωνσταντινουπόλεως.

Ἀλέξανδρος καὶ Νίκος Λέκκα, ἐτών εἰς ἑκατοστὸς 25 καὶ 22, ἐκ Βο Μπουγιούκ Τσεκμετζέ, Τσατάλτζας, (Θράκης). Ὑποτίθεται ὅτι εὐρίσκονται ἐν Philadelphia, Pa. Ἀπὸ Θεοδωράκη Λέκκα, Μακρόκιοι, Κωνσταντινουπόλεως.

Ἀλέξανδρος καὶ Νίκος Λέκκα, ἐτών εἰς ἑκατοστὸς 25 καὶ 22, ἐκ Βο Μπουγιούκ Τσεκμετζέ, Τσατάλτζας, (Θράκης). Ὑποτίθεται ὅτι εὐρίσκονται ἐν Philadelphia, Pa. Ἀπὸ Θεοδωράκη Λέκκα, Μακρόκιοι, Κωνσταντινουπόλεως. N.Y. Atlas 24 1924

Ἀλέξανδρος καὶ Νίκος Λέκκα, ἐτών εἰς ἑκατοστὸς 25 καὶ 22, ἐκ Βο Μπουγιούκ Τσεκμετζέ, Τσατάλτζας, (Θράκης). Ὑποτίθεται ὅτι εὐρίσκονται ἐν Philadelphia, Pa. Ἀπὸ Θεοδωράκη Λέκκα, Μακρόκιοι, Κωνσταντινουπόλεως.

Ἀλέξανδρος καὶ Νίκος Λέκκα, ἐτών εἰς ἑκατοστὸς 25 καὶ 22, ἐκ Βο Μπουγιούκ Τσεκμετζέ, Τσατάλτζας, (Θράκης). Ὑποτίθεται ὅτι εὐρίσκονται ἐν Philadelphia, Pa. Ἀπὸ Θεοδωράκη Λέκκα, Μακρόκιοι, Κωνσταντινουπόλεως. N.Y. Atlas 25 24

Ἀλέξανδρος καὶ Νίκος Λέκκα, ἐτών εἰς ἑκατοστὸς 25 καὶ 22, ἐκ Βο Μπουγιούκ Τσεκμετζέ, Τσατάλτζας, (Θράκης). Ὑποτίθεται ὅτι εὐρίσκονται ἐν Philadelphia, Pa. Ἀπὸ Θεοδωράκη Λέκκα, Μακρόκιοι, Κωνσταντινουπόλεως.

Ὁρφανικὸν ταμεῖον Μπουγιούκ Τσεκμετζέ
Ἀπόδοσις Καταθέσεων

Προκειμένου ν' ἀποδοθῶσιν εἰς τοὺς δικαιούχους αἱ παρὰ τῷ τέως Ὁρφανικῷ ταμεῖῳ Μπουγιούκ Τσεκμετζέ (τῆς Ἐκκλ. Ἐπιτομῆς Μετρώων) καταθέσεις ὑπὲρ τῶν ὀρφανῶν προσκλιούμεν ὅπως ἐμφανισθῶσι πρὸ ἡμῶν (Ὑπουργεῖον Γεωργίας Διευθύνειν Ἀνταλλαγῆς τμήμα Ἑλληνικῶν Περιουσιῶν) οἱ ἐνδιαφερόμενοι προσκομίζοντες ἡμῖν πᾶν σχετικὸν διὰ τὰ περαιτέρω ἐγγράφον καὶ γνωρίζοντες ἡμῖν τὴν ιδιότητά των. *N.Y. Atlas 25 1924*
(115) 15 *Aug 1924*
Ἐκ τῆς Διευθ. Ἀνταλλαγῆς

ΤΣΕΚΜΕΤΖΕΣ (Μπουγιούκ)
1924, 1926, 1931

Ἀπὸ Ἀγίου Στεφάνου εἰς Μπουγιούκ Τσεκμετζέ. — Ἡ ὑπέροχος λίμνη. — Ἐπιβάται. — Πῶς εἶνε σήμερα τὸ ἐνδοξον αὐτὸ χωριό. — Τὰ Ἀρχιγένηαι διδασκῆρια διατηροῦνται ἀκέραια. — Εἰς Σουλίστριαν.

ΤΟΥ ΑΠΕΣΤΑΛΜΕΝΟΥ ΣΥΝΤΑΚΤΟΥ ΜΑΣ κ. ΠΑΝΤ. ΚΑΨΗ

ΡΑΙΔΕΣΤΟΣ. (Ἰανουάριος).
Ἐάν κατὰ τὴν ἀπωτάτην καὶ ἀγνωστον ἐποχὴν κατὰ τὴν ὁποίαν ἐδίδοντο εἰς τὰς διαφόρους χώρας τῆς γῆς τὰ ὀνόματά των, ἦτο ἡ Ἀνατολικὴ Θράκη εἰς τὴν κατάστασιν, ὅπως κατεῖται σήμερον, ἢ

σφαλῶς ὁ ὅποιος τοδοῖς ἀνέστη τὴν ἀπερὸς Ἐρυθρῶν ἕρπον. Εἰς ἐμὲ αὖτις τὴν ἀνατολικὴν ἰστίαν ἢ αὐτοῦ αὐτὴ χώρα.

Τὴν περὶ τὴν σχεδὸν ἀσφαλῶν καὶ κατὰ πλάτος καίνοντας χοροὺν ὅλων τῶν ὁδοπορικῶν μέσων καὶ ἀν' ἐξαιρέσωμεν ἐλάχιστα τμήματα αὐτῆς ἡ μεγαλειτέρα τῆς ἐπιφάνεια παραμένει ἔρημος καὶ ἀκαλλιεργητος καὶ καθὼς τὸ παχὺ αὐτοφύες χορτάρι εἶνε τώρα τὸν χειμῶνα κόκκινο ἢ Θρακικὴ πεδιάς παρουσιάζει μίαν ὄψιν ἐρυθρῶς ἐρήμου.

Ἀς μὴ νομισθῇ παρ' οὐδενὸς ὅτι γράφω ὑπερβολάς. Ἦ ἐρήμωσις τῆς Ἀνατολικῆς Θράκης εἶνε ἀπείρως μεγαλειτέρα ἀπὸ τὴν ἐρήμωσιν τῆς Μ. Ἀσίας ἥτις ἐπὶ τέλους ἦτο ἐπὶ μίαν τριετίαν δεύτερον αἱματηρῶν φυλετικῶν ἀγώνων. Ἐφυγον καὶ ἀπὸ τὴν Μ. Ἀσίαν οἱ Ἕλληνες ἀλλ' ἔμειναν οἱ Τόττοι οἱ ὅποιοι ἦσαν καὶ οἱ περισσώτεροι.

Ὁ σχεδὸν παράλιος δρόμος τὸν ὁποῖον ἀκολουθεῖ τὸ αὐτοκίνητόν μας εἶνε καλῶς διατηρημένος. Εἴπαμε καὶ ἄλλοτε ὅτι ἡ Τουρκία ἀποδίδει μεγάλην σημασίαν εἰς τοὺς ἐθνικοὺς τῆς δρόμους. Σὲ πολλὰ σημεῖα αὐτοῦ συναντᾶται μὲ τὴν

Ὁ Μπουγιούκ Τσεκμετζέ τὸν ὁποῖον πρὸ ὀλίγου ἀφῆκαμεν παρουσιάζει καὶ αὐτὸς τὴν ὄψιν ἐγκαταλειμμένου χωρίου. Οἱ ἐγκαταρσιωθέντες Ἕλληνες καὶ τοιοῦτοι αὐτοῦ ἀντικαταστάσαν διὰ πολλὰ ὀλιγατέρων Τουρκῶν προσφύγων, συνεκὼς τὰ περισπόμενα αὐτῶν τῶν χριστιανῶν εἶνε ἀκατοίκητα χρησιμοποιούμενα μόνον ὡς σταῖλοι καὶ διὰ τὰ προμηθεύουν καύσιμον ὕλην εἰς τοὺς σημερινούς κατοίκους των.

Ὅλγα μόνον λεπτὰ ἔμειναν στὸ Μπουγιούκ Τσεκμετζέ, τόσα ὅσα ἤρουν διὰ τὰ ἀνανεώσῃ τὴν βενζίνην του τὸ αὐτοκίνητό μας. Οὐτε ἡδεκα ἄλλως τε νὰ μείνω περισσώτερα. Ἡ ἀβλιότης ποὺ ἐπικράτει στὸ ἄλλοτε ὠραῖο αὐτὸ χωριὸ μὲ μελαγχολεῖ τρομερά.

Ὅταν τὸ αὐτοκίνητο περνοῦσε τὴν μεγάλην γέφυραν ἢ ὁποία μᾶλλον ἱσθμὸς ἐπρεπε νὰ ὀνομάζεται καὶ ἐνώπιόν μου ἐξετελίχθη τὸ εἰδυλτικῆς ὁμορφίας πανόραμα τῆς λίμνης καὶ τοῦ κόλπου καὶ τῶν φουντωτῶν λοφίσκων, ποὺ προστατεύουν καὶ τὸν μὲν καὶ τὴν δέ, ἡ ψυχὴ μου ἀνεκούφισθη. Ἐχουν τόσων ἡμερότητα καὶ τόσων ἑλληνικότητα τὰ μέρη αὐτά ὥστε νομίζω πὺς βρίσκομαι σὲ ἰσχυρὰ μου γνώριμα καὶ φιλόξενα μέρη. κατὰς βαρκοῦλες ἄλλες ἀραγμένες ἀκροματιά καὶ ἄλλες στὴ μέση λίμνης φανερώουν πῶς τὰ νερά αὐτὴν εἶνε στεῖρα. Ἀλλ' ὅπως γίνεταί τὸ φάρμακα κατὰ ἓνα ὁλωσδιωτολόγονον τρόπον ἢ ὅραία λίμνη νειοσφάει πολλά πράγματα διὰ ἡμερίαν τοῦ τόπου.

μεγάλην καὶ ἱστορικὴν ὁδὸν τῆς Ἑγνατίας. Ὅπου πάγω τέλος πάντων συναντῶ τὴν ὁδὸν αὐτὴν. Ἀφίνομε δεξιὰ μας τὴν ὁραίαν Καλλιχράτειαν, σταθμήμεν γὰρ λίγῳ στὸ Κῶς-Μπουρνου καὶ μετ' ὀλίγα λεπτὰ φθάνομεν εἰς τὸ μικρὸν

(ἀνοδοῦν θύ)

ΜΠΟΥΓΙΟΥΚ-ΤΣΕΚΜΕΤΣΕ, ή λίμνη επί της βορείου παραλίας της Προποντίδος με τα γραφικά νερά της.

Οι Έλληνες όμως της Α. Θράκης ήταν περισσότεροι των Τούρκων, διὰ τοῦτο τὸ γενὸν ποὺ ἀφήκαν οἱ εκπαισθέντες εἶνε ἐμφανεστερον. Ἀλλὰ δὲν συμβαίνει μόνον τοῦτο. Δὲν ἔφυγαν ἀπὸ τὴν Α. Θράκην μόνον οἱ Έλληνες. Πράγμα περίεργον ! Ἐφυγαν καὶ πολλοὶ Τούρκοι καὶ ἔτσι ἡ ἐρήμις τῆς ἀτυχοῦς χώρας εἶνε πλήρης.

Ὑπὲρ τὰς 300 χιλιάδας ἦσαν οἱ Τούρκοι κάτοικοι τῆς Α. Θράκης πρὸ τοῦ 1922. Σήμερον πόλις ἀνέρχονται οὗτοι εἰς 150 χιλιάδας.

Τί ἔγιναν ; Γιατί ἔφυγαν αὐτοί ; Τοῦς ἔλαβον οἱ κάτοικοι τῆς Α. Θράκης ἐξ ὧν ἔκτισαν τὴν ἐκπατρίδα ἡμῶν. Ποιὸς εἶνε ἐκεῖνο ποὺ ἠνάγκασε τοὺς Τούρκους κατοίκους τῆς νὰ φύγουν ; Μυστήριον ἄλυτον καὶ ἀνεξιχνίαστον δι' ἐμέ.

Καὶ εἶνε τόσο ἀγρία ἡ χώρα αὕτη καὶ τόσο γόνιμος, ὥστε θὰ ἠμποροῦσε καλῶς καλλιεργουμένη νὰ ζήσει καὶ δύο ἀκόμη εκατομμύρια κατοίκων.

Πῶς σκέπτονται τέλος πάντων οἱ ἀρχόντες τῶν λαῶν, οἱ ἰσχυροὶ τῆς Οἰκουμένης ;

Αὐτοὶ οἱ διαλογισμοὶ ἐβασάνιζαν τὸ μυαλό μου τὴν ὥραν ποὺ τὸ αὐτοκίνητον συγκοινωνίας, οὐτινος ἐπέβαινον, διήρχετο τὴν μεγάλην γέφυραν τοῦ Μπουγιούκ-Τσεκμετζέ.

Χάρμα ὀφθαλμῶν ὅτι ἐκτείνεται πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν μας. Δεξιὰ μας ἡ λίμνη τοῦ Τσεκμετζέ. Καθὼς εἶνε λεῖα καὶ κατασπρη ἡ ἐπιφάνειά της μοιάζει με ἓνα πελώριον καθρέπτην, μέσα εἰς τὸν ὁποῖον καθρεφτίζεται ὁ συννεφιασμένος οὐρανός. Δεξιὰ μας ὁ κόλπος τοῦ Τσεκμετζέ ἀκίμαγτος καὶ αὐτὸς καὶ γαλήνιος. Λίμνη καὶ κόλπος χωρίζονται ἀπὸ τὴν γέφυραν ποὺ διερχόμεθα. Καὶ τὰ γύρω ἀπὸ τὴν λίμνην καὶ τὸν κόλπον τοπεῖα ἀπαράμιλλα εἰς κάλλος καὶ ἡμερότητα. Κάμποι καὶ μόνον κάμποι. Ἀλλὰ κάμποι ὄχι μονότονοι. Ὅπως τὸ περισσότερον μέρος τῆς Θράκης ἔτσι καὶ ἐδῶ ἡ πεδιάς τὴν ὁποίαν διέρχομαι ἔχει ἑδαφὸς κυματώδες ὅπου ἐξαιλεῖται πᾶσαν μονοτονίαν καὶ αὐξάνει τὴν νομιότητά της.

Ὁ Μπουγιούκ Τσεκμετζέ τὸν ὁποῖον πρὸ ὀλίγου ἀφήκαμεν παρουσιάζει καὶ αὐτὸς τὴν ὄψιν ἐγκαταλειμμένου χωρίου. Οἱ εκπαισθέντες Έλληνες κάτοικοι αὐτοῦ ἀντικατεστάθησαν διὰ πολὺ ὀλιγωτέρων Τούρκων προσφύγων, συνεπῶς τὰ περισσότερα σπιτία τῶν χριστιανῶν εἶνε ἀκατοίκητα, χρησιμοποιούμενα μόνον ὡς σταῖλοι καὶ διὰ νὰ προμηθεύουν καὶ σῆμα ὄλων εἰς τοὺς σημερινούς κατοίκους τῶν.

Ὁλὺν μόνον ἔπειτα ἐμείνα ἀπὸ Μπουγιούκ Τσεκμετζέ, τόσα ὅσα ἤρουν διὰ νὰ ἀναγεννηθῇ τὴν βαλκίνην τοῦ τὸ αὐτοκίνητό μας. Ὅτε ἤθελα ἄλλως νὰ μείνω περισσότερο. Ἡ ἀδελφὴ ποὺ ἀπικραται στὸ αὐτὸ ὄρατο αὐτὸ χωριὸ με μελanchολεῖ τρομερά.

Ὅταν τὸ αὐτοκίνητο περνοῦσε τὴν μεγάλην γέφυραν ἡ ὁποία μᾶλλον ἰσχυρὸς ἔπρεπε νὰ δοσιάζεται καὶ ἐνώπιόν μου ἐξετυλίχθη τὸ εἰδυλλιακὴς ὁμορφίας πανόραμα τῆς λίμνης καὶ τοῦ κόλπου καὶ τῶν φουντωτῶν λοφίσκων, ποὺ προστατεύουν καὶ τὸν μὲν καὶ τὴν δέ, ἡ ψυχὴ μου ἀνεκουφίσθη. Ἐχουν τόσην ἡμερότητα καὶ τόσην ἑλληνικότητα τὰ μέρη αὐτὰ ὥστε νομίζω πῶς βροῖσκομαι σὲ ἰδικὰ μου γνώριμα καὶ φιλόξενα μέρη. Ἀρχετέες βαρκούλες ἄλλες ἀραγμένες ἐπὶ τὴν ἀκρογιαλιά καὶ ἄλλες σπὴ μέσῃ τῆς λίμνης φανερώνουν πῶς τὰ νερά της δὲν εἶνε στεῖρα. Ἀλλ' ὅπως γίνεται καὶ ἐδῶ τὸ ψάρευμα κατὰ ἓνα ὀλωσδιόλου πρωτόγονον τρόπον ἡ ὄραία λίμνη δὲν συνεισφέρει πολλὰ πράγματα διὰ τὴν εὐημερίαν τοῦ τόπου.